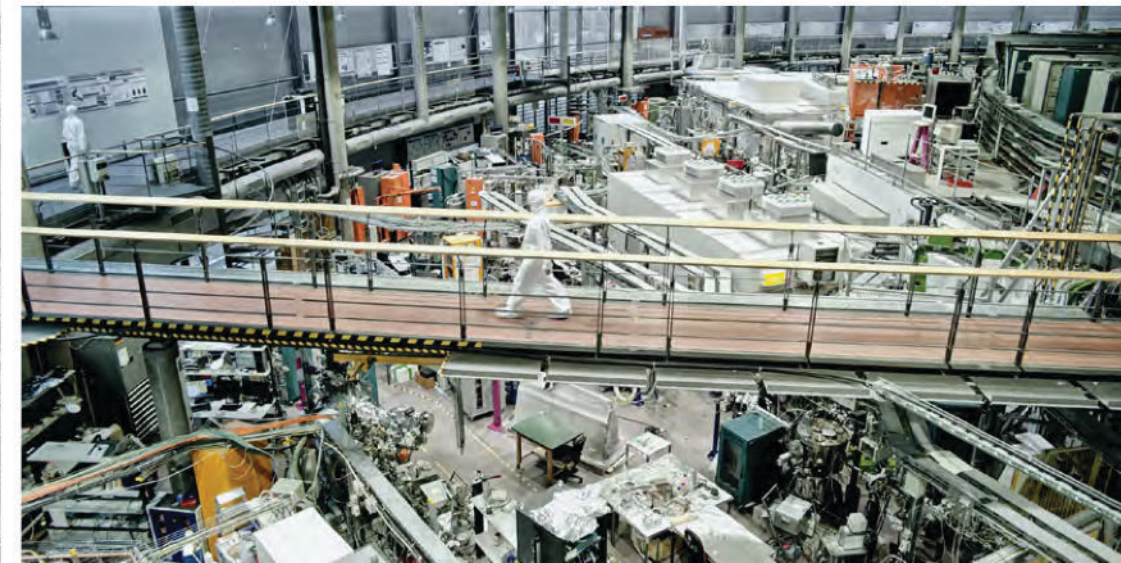

Cate Blanchett MANIFESTO

BİR JULIAN ROSEFELDT FİLMİ

KÜNYE

Vizyon Tarihi: 11 Ağustos 2017

Yönetmen: Julian Rosefeldt

Oyuncular: Cate Blanchett

Yapımcı: Julian Rosefeldt

Senaryo: Julian Rosefeldt

Görüntü Yönetmeni: Christoph Krauss

Kurgu: Bobby Good

Yapım Yılı: 2015

Ülke: Avustralya, Almanya

Süre: 95 dk.

Dağıtım: Başka Sinema

İthalat: Fabula Films

Filmle ilgili materyaller için: [BASIN ODASI](#)

“Hepinize sesleniyorum: Aşkı terk edin, estetizmi terk edin, bilgelik yükünü bırakın çünkü yeni kültür için bilgeliğiniz saçma ve önemsiz olacak.

Sadece sıkıcı ve yeteneksiz sanatçılar çalışmalarını samimiyetin ardına gizler.

SANAT HAKİKAT GEREKTİRİR, SAMİMİYET DEĞİL.”

KAZIMIR MALEVICH (1916)

ÖZET

Yaşayan en önemli oyuncular arasında gösterilen Cate Blanchett'i 13 farklı rolde izlediğimiz MANIFESTO, oyuncunun kariyerinde yepyeni bir zirve oluşturan bir film. 21. yüzyılda sanat tarihine yön vermiş Pop Art, Fütürizm, Dadaizm, Dogma 95, Minimalizm gibi tüm dünyada kabul görmüş manifestolar, Cate Blanchett'in canlandığı karakterlerde vücut buluyor. 2 Oscar'lı yıldızı, birbirinden farklı aksanlarda bir haber spikerinden bir fabrika işçisine, bir borsacıdan bir öğretmene, evsiz bir adamdan bir kuklacıya kadar uzanan 13 farklı karakterde izlemek başlı başına unutulmaz bir deneyim. Medya ve siyasetin hoşgörüsü, saygı gibi değerlerin altını kazdığı bir dönemde, Julian Rosefeldt ve Cate Blanchett'in beraber geliştirdiği bu proje günümüz toplumu için bir çılgılık niteliğinde. Dünya prömiyerini bu yıl Sundance'te yapan ve yönetmenlik koltuğunda Julian Rosefeldt'in oturduğu Manifesto, 36. İstanbul Film Festivali'nde en çok izlenen film oldu.

“KALICI VE DURAĞAN NE VARSA BUHARLAŞIYOR.”

KARL MARX & FRIEDRICH ENGELS (1948)

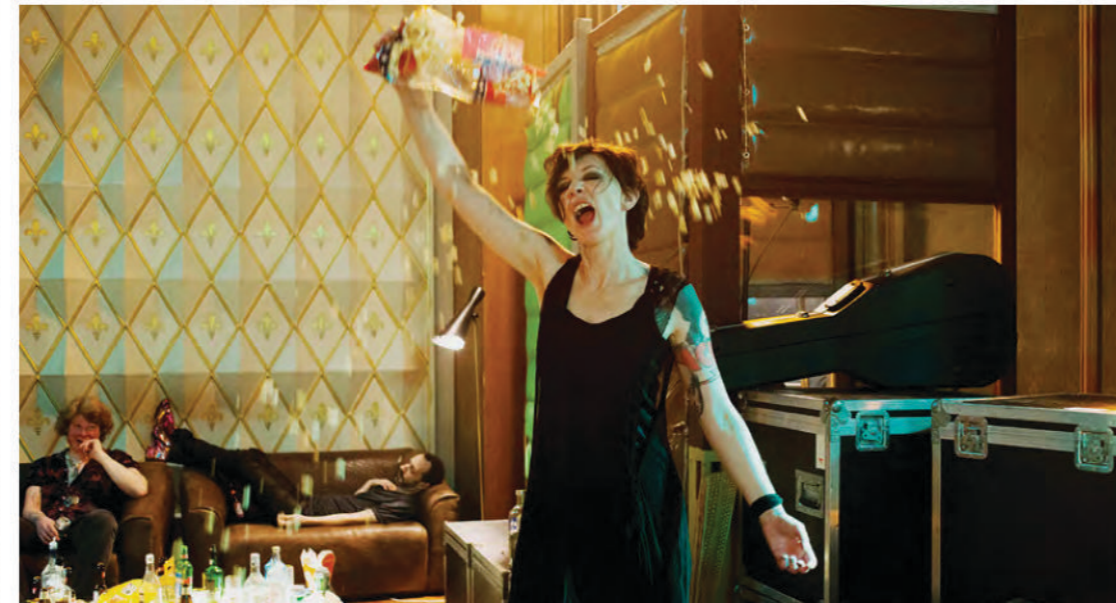
“Eski dünya ölüyor, yeni bir dünya doğuyor. Kıtaların ekonomik, politik ve kültürel yaşamına egemen olan kapitalist medeniyet çürüme aşamasında. Artık yeni ve daha yıkıcı savaşlar doğuruyor. Süregelen ekonomik kriz, elleri ya da beyniyle çalışan geniş halk kitlelerine giderek daha da ağır bir yük bindiriyor.

Tüm dürüst entelektüellere, tüm yazar ve sanatçılara sesleniyoruz: Sanatın sanat için olduğu yanılığına ya da tüm insanların taraf olması gerekirken sanatçının tarihsel uzlaşmazlıklardan azade kalabileceği inancına son verin.

YENİ VE DAHA ÜSTÜN BİR DÜNYA İÇİN GİRİŞİLECEK SAVAŞTA BİR SİLAH OLACAK YENİ BİR SANAT AKIMI BAŞLATMAYA TEŞVİK EDİYORUZ ONLARI.”

JOHN REED CLUB (1932)

YÖNETMENİN NOTU

Bir gün başka bir projenin araştırma aşamasındayken, Fransız Fütürist şair ve koreograf Valentine de Saint-Point tarafından yazılmış iki manifestoya rastladım ve beynimde şimşekler çakmaya başladı. İki yıl öncesinde ise Berlin'de, film ve fotoğraf çalışmalarımızın yer aldığı bir serginin açılışında ortak bir arkadaşımız vasıtasıyla Cate Blanchett ile tanıştık. Böylece birlikte bir şey yapma fikri kendiliğinden doğmuş oldu.

Manifestoları okurken, diğer ünlü sanatçıların metinleri de aklıma gelmeye başladı ve Cate ile ortak proje fikrini buldum. Sonraki aylarda tiyatro, dans, film ve mimari manifestolar da dahil olmak üzere bulabildiğim her manifestoyu okumaya başladım. Aynı düşüncelerin tekrar tekrar ortaya çıktığını keşfetmek heyecan vericiydi.

Bu manifestolar sadece, sanatı ve nihayetinde tüm dünyayı kökten değiştirmek için tasarlanmış metinler değildi. Aynı zamanda kimlik arayışı için de birer aracı olup, güvensizce dünyaya haykırıyorlardı. Sanki sözcüklerin konuştuklarını duyabiliyordum.

Bu durum, onların sadece tarihsel sanat belgeleri değil, canlı performanslar için de birer metin olduğunu fark etmemi sağladı. Bana özellikle tiyatroyu hatırlattılar ve bu manifestoları sanat tarihinin tozlu raflarından kurtulup, günümüzde yeniden konumlanmış birer performans olarak hayal etmeye başladım.

YÖNETMENİN NOTU

Tüm dünya politikasını, demokrasileri ve medyayı tehdit eden neo-milliyetçi, ırkçı ve popülist eğilimlerin olduğu, hoşgörü ve saygı gibi değerlerimizi savunmamızı gerektiren bir dönemde MANIFESTO bir eylem çağrısı haline geldi.

MANIFESTO'nun ana fikri, belirli manifestoları sergilemek değil, Cate'in manifestolara hayat vermesine izin vermektir. Cate'in kendisi manifesto olmalıydı. Baştan beri birçok karaktere bürüneceği belliydi. Cate 13 farklı karakteri canlandırdı; borsacı, muhafazakâr bir anne, yönetici, cenaze konuşmacısı, punk bir kadın, koreograf, öğretmen, fabrika işçisi, spiker, muhabir, kuklacı, bilim kadını ve evsiz bir adam. Berlin'de çekim için sadece 11 günümüz vardı ve günde ortalama 12 dakikalık görüntü elde etmeliydik. Fakat en önemlisi, bu şartlar altında çalışabilmek için fazlasıyla cömert bir Cate'e ihtiyacımız vardı. Bu film tüm ekip için bir yetenek gösterisine dönüşse de Cate, akıl almaz bir özveri ve hevesle hepimizi geride bıraktı.

Cate'in üstesinden geldiği bir başka zorluk ise 12 farklı aksanla hayat vereceği çok fazla metin olmasıydı. Bu karakterlerin her biri tamamen farklı sosyal çevrelerdendi. Bu kadarı yetmezmiş gibi, aynı günde iki farklı karakteri çekmek zorunda kaldığımız zamanlar oldu. Bu durum Cate ve saç, makyaj ekibi için fazladan kostüm ve makyaj değişikliği demekti. Örneğin, aynı günde spiker ve evsiz adamın sahnelerinin yarısını çekmek zorunda kaldık.

Tüm bunlara rağmen Cate, tecrübesi, inanılmaz yeteneği ve fikirleriyle beni her gün şaşırtmaya devam etti. Daha önce onu bu özellikleri ve insanlık haline olan sorgulayıcı ve derin araştırmacı tutumu nedeniyle sanatçı bir bilim insanı olarak tanımlamıştım. Fakat belki de hepsinden önemlisi Cate, olabilecek en üst seviyedeki konsantrasyonu, özverisi ve zorlu çalışma saatlerine rağmen, espri anlayışını da hayranlık verici bir şekilde korumayı başardı. Hepimiz çokça güldük ve eğlendik.

**“SİSTEMLERE KARŞIYIM. EN KABUL EDİLEBİLİR SİSTEM,
PRENSİPTE SİSTEMSİZLİKTİR.”**

TRISTAN TZARA (1918)

**“En iyi ve en olağanüstü sanatçılar, her saat başında yaşamın
coşkun çağlayanlarından bedenlerini söküp alacak kanayan
elleri ve kalpleriyle zamanın zekasına tutunacak olanlardır.”**

RICHARD HUELSENBECK (1918)

MANIFESTOLAR

PROLOGUE

Karl Marx / Friedrich Engels, *Manifesto of the Communist Party* (1848)
Tristan Tzara, *Dada Manifesto 1918* (1918)
Philippe Soupault, *Literature and the Rest* (1920)

SITUATIONISM – HOMELESS MAN

Lucio Fontana, *White Manifesto* (1946)
John Reed Club of New York, *Draft Manifesto* (1932)
Constant Nieuwenhuys, *Manifesto* (1948)
Alexander Rodchenko, *Manifesto of Suprematists and Non-Objective Painters* (1919)
Guy Debord, *Situationist Manifesto* (1960)

FUTURISM – BROKER

Filippo Tommaso Marinetti, *The Foundation and Manifesto of Futurism* (1909)
Giacomo Balla / Umberto Boccioni / Carlo Carrà / Luigi Russolo / Gino Severini, *Manifesto of the Futurist Painters* (1910)
Guillaume Appollinaire, *The Futurist Antitradition* (1913)
Dziga Vertov, *WE: Variant of a Manifesto* (1922)

ARCHITECTURE – WORKER IN A GARBAGE INCINERATION PLANT

Bruno Taut, *Down with Seriousism!* (1920)
Bruno Taut, *Daybreak* (1921)
Antonia Sant'Elia, *Manifesto of Futurist Architecture* (1914)
Coop Himmelb(l)au, *Architecture Must Blaze* (1980)
Robert Venturi, *Non-Straightforward Architecture: A Gentle Manifesto* (1966)

VORTICISM / BLUE RIDER / ABSTRACT / EXPRESSIONISM – CEO AT A PRIVATE PARTY

Wassily Kandinsky / Franz Marc, *Preface to the Blue Rider Almanac* (1912)
Barnett Newman, *The Sublime is Now* (1948)
Wyndham Lewis, *Manifesto* (1914)

STRIDENTISM / CREATIONISM – TATTOOED PUNK

Manuel Maples Arce, *A Strident Prescription* (1921)
Vicente Huidobro, *We Must Create* (1922)
Naum Gabo / Anton Pevzner, *The Realist Manifesto* (1920)

SUPREMATISM / CONSTRUCTIVISM – SCIENTIST

Naum Gabo / Anton Pevzner, *The Realist Manifesto* (1920)
Kazimir Malevich, *Suprematist Manifesto* (1916)
Olga Rozanova, *Cubism, Futurism, Suprematism* (1917)
Alexander Rodchenko, *Manifesto of Suprematists and Non-Objective Painters* (1919)

DADAISM – FUNERAL SPEAKER

Tristan Tzara, *Dada Manifesto 1918* (1918)
Tristan Tzara, *Manifesto of Monsieur Aa the Antiphilosopher* (1920)
Francis Picabia, *Dada Cannibalistic Manifesto* (1920)
Georges Ribemont-Dessaignes, *The Pleasures of Dada* (1920)
Georges Ribemont-Dessaignes, *To the Public* (1920)
Paul Éluard, *Five Ways to Dada Shortage or two Words of Explanation* (1920)
Louis Aragon, *Dada Manifesto* (1920)
Richard Huelsenbeck, *First German Dada Manifesto* (1918)

SURREALISM / SPATIALISM – PUPPETEER

André Breton, *Manifesto of Surrealism* (1924)
André Breton, *Second Manifesto of Surrealism* (1929)
Lucio Fontana, *White Manifesto* (1946)

POP ART – CONSERVATIVE MOTHER WITH FAMILY

Claes Oldenburg, *I am for an Art...* (1961)

FLUXUS / MERZ / PERFORMANCE – CHOREOGRAPHER

Emmett Williams, Philip Corner, John Cage, Dick Higgins,
Allen Bukoff, Larry Miller, Eric Andersen,
Tomas Schmit, Ben Vautier (1963-1978)
Yvonne Rainer, *No Manifesto* (1965)
George Maciunas, *Fluxus Manifesto* (1963)
Mierle Laderman Ukeles, *Maintenance Art Manifesto* (1969)
Kurt Schwitters, *The Merz Stage* (1919)

CONCEPTUAL ART / MINIMALISM – NEWSREADER AND REPORTER

Sol LeWitt, *Paragraphs on Conceptual Art* (1967)
Sol LeWitt, *Sentences on Conceptual Art* (1969)
Sturtevant, *Shifting Mental Structures* (1999)
Sturtevant, *Man is Double Man is Copy Man is Clone* (2004)
Adrian Piper, *Idea, Form, Context* (1969)

FILM / EPILOGUE – TEACHER

Stan Brakhage, *Metaphors on Vision* (1963)
Jim Jarmusch, *Golden Rules of Filmmaking* (2002)
Lars von Trier / Thomas Vinterberg, *Dogma 95* (1995)
Werner Herzog, *Minnesota Declaration* (1999)
Lebbeus Woods, *Manifesto* (1993)

fabula